

ANALIZA SWOT

W obszarze kultury

Mocne strony

1. Gotowość Miasta do zbudowania wieloletniego programu systemem oddolnym.
2. Olbrzymi potencjał organizacji non-profit. Wielka ilość organizacji pozarządowych, bliska osiągnięcia masy krytycznej.
3. Gotowość do współpracy organizacji pozarządowych z instytucjami Miasta w ramach realizacji także dużych projektów.
4. Rozstawianie kultury i miasta poprzez działania organizacji pozarządowych – umacnianie pozytywnego wizerunku Miasta i organizacji pozarządowych.
5. Osadzenie w środowisku - organizacje mają umiejętność i elastyczność reagowania na potrzeby środowisk lokalnych. Wyczulenie na autentyczne potrzeby kulturowe.
6. Współpraca z organizacjami wpływa na ekonomizację (zwiększenie efektywności) kosztów organizacji projektów.
7. Różnorodność organizacji zapewnia dotarcie do różnorodnych grup odbiorców (etnicznie, wiekowo, ze względu na status społeczny).
8. Organizacje pozarządowe zajmują się różnymi obszarami kultury (nie ma białych plam na „mapie kultury Krakowa”).
9. Precedensowe rozwiązania zastosowane we wspomaganiu stowarzyszenia „U Siemachy”, wola polityczna wspiera rozwój organizacji.

Słabe strony

1. Słaba komunikacja na linii organizacje pozarządowe – Miasto Kraków
2. Brak stałej reprezentacji NGO (Rada Działalności Pożytku Publicznego) w rozmowach z Miastem
3. Brak wystarczających procedur w zakresie finansowej współpracy organizacji pozarządowych z Miastem (promesy, finansowanie zadań lokalnych z pominięciem otwartego konkursu ofert pkt. 11 programu z 2011 r., – brak skonsultowanego z NGO regulaminu w tej sprawie).
4. Brak harmonogramu konkursów ofert (zbyt późne ogłaszanie konkursów).
5. Brak właściwej strategii w ustalaniu terminów konkursów i ich rozstrzygnięć.
6. Brak możliwości finansowania projektów interdyscyplinarnych np. np. kultura i edukacja, kultura i ochrona środowiska.
7. Kultura przenika różne obszary i dziedziny i może nastąpić jej dewaluacja poprzez instrumentalne jej traktowanie.

8. Dysproporcje budżetowe pomiędzy finansowaniem organizacji pozarządowych, a pozostałych inicjatyw kulturalnych w mieście (KBF, festiwale).
9. Brak zapisu dot. upowszechniania kultury przez organizacje pozarządowe w programach współpracy i Strategii Rozwoju Kultury.
10. Niedofinansowanie organizacji pozarządowych w zakresie całorocznych działań w obszarze upowszechniania kultury (brak stabilnego finansowania, finansowanie projektów).
11. Brak wypracowanych procedur oceny merytorycznej zrealizowanych zadań oraz efektywności wykorzystanych środków finansowych.
12. Brak realizacji projektów zgodnie z zasadą pomocniczości w zakresie powierzania różnym organizacjom zadań z obszaru kultury.
13. Brak współpracy NGO z mediami
14. Brak diagnozy potrzeb mieszkańców w zakresie potrzeb kulturalnych.

Szanse

1. Doświadczenia krajowe w przekazywaniu zadań publicznych organizacjom pozarządowych – możliwość zastosowania sprawdzonych standardów (Łódź, Warszawa, Wrocław).
2. Istnienie ustawy o pożytku publicznym i wolontariacie
3. Stworzenie możliwości przekazania organizacjom pozarządowym części zadań realizowanych przez Gminę Miejską Kraków – np. portal NGO
4. Istnienie dobrych przykładów w zakresie współpracy w otoczeniu (Warszawa, Gdańsk, Wrocław)
5. Duży potencjał NGO działających w kulturze.
6. Część projektów kulturalnych może być organizowana przez miejskie instytucje kultury z organizacjami pozarządowymi (wprowadzenie partnerstwa publiczno – społecznego w obszarze kultury).
7. Stworzenie platformy kojarzącej biznes z organizacjami pozarządowymi (przekazywanie funduszy NGO, społeczna odpowiedzialność biznesu).
8. Możliwość finansowania wkładów własnych - promesy Miasta pozwoli na pozyskanie środków zewnętrznych (pozbudżetowych) na rozwój kultury Krakowa.
9. Wykorzystanie przez organizacje nowoczesnych metod fundraisingu
10. Społeczna odpowiedzialność biznesu za kulturę.
11. Wzmocnienie udziału organizacji pozarządowych w ciałach decydujących o współpracy Gminy Miejskiej Kraków z organizacjami (Rada Pożytku Publicznego, pełnomocnik ds. współpracy z NGO, etc.)
12. Odpowiednia legislacja na poziomie krajowym i gminnym. Ustawa, która obliguje do systemowej współpracy i podejmuje zasadę pomocniczości.

Zagrożenia

1. Olbrzymia bariera mentalna po stronie urzędników UMK w przekazywaniu zadań organizacjom pozarządowym wraz ze środkami na ich realizację.
2. Brak współpracy ze strony mediów. Obojętność mediów na działania sektora organizacji pozarządowych.
3. Dalsza degradacja instytucji i organizacji kultury przy realizowaniu polityki organizowania wielkich festiwali i imprez.
4. Niechęć do wspierania nowych/innych inicjatyw, pomysłów i wydarzeń kulturalnych, które nie są realizowane w ramach tzw. wielkich festiwali cyklicznych.
5. Niedostrzeganie możliwości potencjału kulturowego organizacji pozarządowych w Krakowie (zapraszanie do współpracy osób z poza Krakowa, w sytuacji gotowości organizacji będących na miejscu).
6. Nakierowanie oferty kulturalnej przede wszystkim na turystów, a niedostrzeganie potrzeb kulturowych mieszkańców miasta.
7. Dysproporcje w finansowaniu przedsięwzięć kulturalnych.
8. Wykorzystywanie kultury i wielkich wydarzeń kulturalnych, jako narzędzia politycznego.
9. Zaniedbywanie rodzimych tradycji kosztem promowania zjawisk kultury masowej.
10. Monopol dużych i silnych instytucji na organizację dużych wydarzeń kulturalnych w Krakowie.
11. Podwójne standardy współpracy z instytucjami kultury – inaczej traktowane są przykładowo teatry prowadzone przez organizacje pozarządowe, a inaczej teatry samorządowe.
12. Aktualna strategia nie będzie zapewniać w pełni rozwoju organizacji pozarządowych. Strategia odzwierciedla interesy wybranych środowisk.
13. Program współpracy zostanie stworzony, ale nic z niego nie będzie wynikać dla organizacji, jeżeli nie będzie prawdziwej woli współpracy ze strony władz Miasta.
14. Presja układów politycznych i powiązań personalnych na struktury i decyzje.
15. Dalszy brak kompetentnej osoby reprezentującej władze Miasta do współpracy z organizacjami. Brak osoby, która będzie odpowiedzialna za realizację Programu Współpracy.
16. Brak systemowego wsparcia dla III sektora w randze pełnomocnika – osoby kompetentnej, znającej standardy organizacji pozarządowych.